

SVETE MISE U TJEDNU 12.2.2012.- 19.2.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
12.2.	N	6. KROZ GODINU <i>sv. Damjan</i> <i>sv. Eulalija</i> <i>Ludano, hodočasnik</i>	09.30 – Sv. Misa (Šemovci) 11.00 – Župna 18.00 + Stjepan Pavunić i ob.
13.2.	P	<i>sv. Agab, prorok</i> <i>sv. Kastor</i> <i>sv. Katarina Ricci</i> <i>Pavao Loc</i>	07.00 + Milka i Pavao Španiček
14.2.	U	sv. Valentin; (<i>Valentina,</i> <i>Zdravko</i>)	18.00 + Nikola Sertić (god.) 19.00 – Susret s roditeljima prvopričesnika (u Vjeronaučnoj dvorani)
15.2.	S	<i>sv. Agapa</i> <i>sv. Faustina i Jovita</i> <i>sv. Georgija</i> <i>sv. Kladije de la</i> <i>Colobrière</i>	18.00 + Mirko (god.) Herman i ob., i ob. Šklebar 19.00 – Marijina Legija
16.2.	Č	<i>sv. Julijana</i> <i>sv. Onezim</i>	18.00 + Marija Jaković (god.) i duše u čistilištu 18.30 – KLANJANJE i molitva
17.2.	P	<i>sv. Donat i drugovi</i> <i>Sedam svetih osnivača</i> <i>Reda slugu BDM</i>	18.00 – KUMULATIVNA: Franjo Čagan, Marija i Franjo Bešenić; Marija i Petar Grivić; Dragutin Ujlaki (1. god.) i obit., ob. Ferencić i Čizmešinkin; Marijan Mihoković i Bara Radman
18.2.	S	<i>sv. Bernardica iz</i> <i>Lourdesa</i> <i>sv. Flavijan Carigradski</i> <i>sv. Simeon</i> <i>Jeruzalemski; (Šimun)</i>	07.00 + Marica i Petar Popec, Mirko Levak 13.00 – KRŠTENJE: Maria Rafaela Ormanec 16.00 – Župni vjeronauk u Šemovcima 17.00 – Sv. Misa (Šemovci)
19.2.	N	7. KROZ GODINU sv. Bonifacije sv. Konrad sv. Mansuet sv. Publije i drugovi	09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana) 11.00 – Župna 18.00 + Franjo Kapić

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slučajeve mobitel: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr ; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 300 komada

ISUS, PREDRASUDE I MI (Mk 1,40-45)

Isus ozdravlja jednog gubavca vraćajući ga u društvenu i religioznu zajednicu. Podsjetimo se na dvostruku težinu gube u Palestini Isusova vremena: gubavci su izdvajani iz vlastitih obitelji i naseljenih mjesta, a uz to nisu smjeli sudjelovati na bogoslužju, niti se za velike blagdane uvrstiti među hodočasnike. Isus sa svoje strane smiono otklanja predrasudu službenih teologa da je gubavac nečist. On ne samo dopušta da mu se gubavac približi, nego biva ganut njegovom tegobom i polaže na njega svoju ruku. U ono vrijeme ljudi su svaku bolest gledali kao ulazak sotone u ljudsku osobu, izvjesno opsjednuće. Marku je važno da su Isusova iscjeljenja sastavni dio njegove borbe protiv sotone i sila zla: Isus je Mesija ili Krist zato što iz bolesnika izgoni đavla, oslobađa ih od fizičkog zla bolesti i moralnog zla grijeha.

Isus od ozdravljenoga traži da ne razglašava čudo koje je doživio nego da se pokaže vjerskim službenicima koji imaju pravo i dužnost izdati



pismeno dopuštenje da se smije vratiti među zdrave, a time i sudjelovati na bogoslužju, jer više ne boluje od gube. Ovo pokazivanje znak je da Isus uviđa potrebu ovog ozdravljenog muškarca za vlastitom obitelji te za sudjelovanjem u društvenom i religioznom životu vlastite zajednice. Isus ovim zove na otvaranje očiju, na vjeru, upravo one koji preuskim tumačenjem objave i Božjih zapovijedi ljude od Boga odbijaju, umjesto da ih privlače. Zove na smiono suprotstavljanje predrasudama kada je u pitanju konkretna pomoć konkretnim bolesnicima i drugim potrebnim osobama. Imamo li hrabrosti nasljedovati Isusa koji se dotiče “nečistoga” i tako otklanjati predrasude u svojoj sredini?

Znademo li cijeniti uključenost u obiteljsku, društvenu i religioznu zajednicu?

Sveti Valentin

Latinska izreka kaže: Nomen est omen! (Ime je znak!). To je posebno uočljivo u imenu Valentin. Izvor mu je u latinskoj riječ válens, što znači zdrav, krepak. Iz toga korijenskoga značenja imena nastao je običaj u nekim europskim zemljama, a napose u Sjevernoj Americi, da ljudi na njegov spomendan izmjenjuju čestitke i darove: žele si zdravlje, sreću, svako dobro. Isti je razlog da ga vjernički puk smatra zaštitnikom od svih bolesti, napose zaraznih.

Oblici su osnovnog imena Valentina, Tina, Tinka, Valenka, Valika; Valentin, Tin, Vala, Valent, Valko; zatim u prijevodu: Zdravko, Zdravka. Valentinu se svetačka čast iskazuje neprekinuto punih 17 stoljeća. O Valentinu je do nas doprlo manje činjenica, a više legendi. Bio je svećenik (ili biskup) i u vrijeme rimskog cara Klaudija i mučenički je ubijen.

Običaj da se Valentin smatra svecem i zaštitnikom zaljubljenih dolazi - što malo tko zna i što je pomalo neobično - od njegova mjesta u kalendaru. Naime, datum 14. veljače pada poslije božićnih blagdana, a neposredno prije korizme. Crkva je od vjernika tražila da vjenčanja ne slave u vrijeme velikih blagdana (na Božić, na Uskrs), jer su oni zasebna slavlja cijele zajednice, i da se ne priređuju bučne svadbe u liturgijski posebno adventsko i korizmeno vrijeme. Preporuka vrijedi i danas. Zato se u negdašnja, staloženija vremena, u tom razdoblju oko Valentinova najviše ženilo i udavalo.

Tu je jedan od razloga zašto se baš Valentin štuje kao patron mladih, zaljubljenih, mladenaca koji se spremaju na ženidbu!

Prof.dr. sc. M. Špehar:
«BRINEŠ SE I UZNEMIRUJEŠ ZA MNOGO, A
JEDNO JE POTREBNO»

SVEĆENIČKA DUHOVNOST U DUHU ISUSOVIH RIJEČI

(5.dio)

Kada utihnu pozivi i posjeti svećeniku, što on tada može i što treba raditi? Moliti časoslov (za koji od svih poslova i svih dnevnih rastrganosti navečer više nema ni volje), čitati neku knjigu? Ili je bolje tada odlaziti u «pastoralni», ali i prijateljski pohod? Ako toga nema, ostaje još televizija?! Ne znajući kako se odmarati sam, svećenik nerijetko ili odlazi u posjet ili provede navečer po nekoliko sati pred televizijom ili čitajući novine. Možda je tu i strah od samoće te bijeg od nje nalazimo u ovim stvarima? Slavni moralist Bernhard Häring još prije 40 godina kaže za redovničke osobe (a što jednako vrijedi za svećenike): «Još jednom izražavam mišljenje da posvećene ili redovničke osobe ne trebaju predugo biti pred televizijom. Moramo rabiti sredstva javnog priopćavanja radi odgoja, radi shvaćanja svijeta, ali to moramo činiti s unutarnjim odstojanjem, umjerenošću i mudrim korištenjem vremena... U naša vremena slobodu (pripadanja Kristu)... često sprečava... znatiželja za sve što je senzacionalno. Vijesti se ne smiju propustiti; hrpa novina i radijskih programa čini se kao da je nužna za život. Bilo bi dobro odlučiti: 'Petkom ne ću čitati novine, osim ako se radi o mojoj profesiji; ne ću slušati radio i ne ću gledati televiziju'. Ovo može služiti za ublažavanje pretjerane znatiželje i za očuvanje unutarnje slobode. To je oblik praktične askeze (naglasio autor), ali autentične. » Pod «petkom» autor misli na nemrs kao znak askeze, odricanja. Petak je dakle ovdje simboličan. Činjenica je da se vjernici ne će

Sablaznit će se prije ako nemamo vremena ni za njih ili ako im ne znamo reći kako moliti i kako meditirati i ako im nemamo ništa duhovnoga dati. A možda će se i sablazniti ako mi vrijeme provodimo manje-više kao mnogi drugi: dajući više vremena medijima nego osobnom čitanju, meditaciji, molitvi.

Vrlo je važno znati kako se kreativno odmarati. Trošenje puno vremena na medije čovjeka ne odmara nego čini još napetijim, jer je to cilj mnogih senzacionalnih napisa i emisija. Na to nas psiholozi već odavno do te mjere alarmiraju da su trošenje puno vremena na medije proglasili ovisnošću i stvoriti terapije, već za malu djecu, kako se odvikavati od te ovisnosti. Odraslim radoholičarima i onima koji aktivnosti pretvaraju u aktivizam preporučaju dnevno po nekoliko minuta ne činiti ništa. Učimo od turizma. Shvatilo se da gostu za odmor nije dovoljno ponuditi more, pa čak ni samo izlete, nego mu treba ponuditi sadržaj koji će mu biti zanimljiv poslije mora i poslije izleta. Odmor u raznim rekreacijama uopće nije ljenčarenje. Odmor je kao i igra. Nijedna igra nije svaštarenje već ima svoja pravila, ona je često i te kakav napor, a ipak opušta. Igra, dakle, u sebi sadrži: poštivanje pravila, zahtijeva napor i koncentraciju, umara, a ipak opušta. Kao gljive poslije kiše i u nas niču razne joge, zen, reiki i ine metode opuštanja i odmaranja. Njih posjećuju mnogi kršćani. Tamo se događa odmaranje, opuštanje pred jednim velikim Ništa. A mi imamo kršćansku meditaciju. Dok mnogi održavaju ove navedene tečajeve, svaka bi župa, u zamjenu za odmaranje i opuštanje pred velikim Ništa, mogle ponuditi tečaj kršćanske meditacije kako bismo se mogli naučiti svaki dan odmarati se i opuštati pred Bogom.

(Nastavak teksta u sljedećem župnom listiću)

ZAHVALE

Zahvaljujem obiteljima koje su dale obiteljski dar i dar za zvona a potičem i ostale.

Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića.

Obiteljski dar darovale su obitelji:

Kapoitanić, F. Viktora Šignjara 1 j
Beljan, Gajeve 3a

OGLASI

Utorak: 14.02. u 19.00 – Susret s roditeljima prvopričesnika (u Vjeronaučnoj dvorani)

Subota: ministrantski susret u 10.00h; čišćenje crkve

TISAK: Glasnik Bl. Alojzija Stepinca, Kalendari od 12 listova i đepni kalendari.

Vjeronauk za prvopričesnike:

Srijeda: 15:30 – 3a, 3b i 3c

Vjeronauk za krizmanike:

Četvrtak: 15:30 – 8a i 8c

Petak: 15:30 – 8b i 8c

Župni Vjeronauk na filijali:

Šemovci: subota, 18. veljača 2012.
u 16.00 h

„Male čvrstoće je tvoj karakter: kakve li težnje da se u sve miješaš! Upro si da budeš sol svakom jelu. A imaš- ne ćeš se ljutiti ako ti otvoreno kažem- malo prikladnosti da budeš sol: i nisi sposoban rastopiti se i proći očima nezapažen poput tog začina. Nemaš duha žrtve. A imaš odviše duha radoznalosti i isticanja.“

Sv. Josemaria Escriva, Put br.48